

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน

เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING ABOUT LOCAL TAXES OF THE PEOPLE

BANGNA DISTRICT, BANGKOK

สุภาพ รัตแพทย์

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

SUPAP RATTAPATE

Email: srisanit25160907@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบพบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพสมรส และด้านรายได้ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยรวมไม่ต่างกัน และประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยรวมต่างกัน

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ; ภาษีท้องถิ่น; ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

Abstract

This research study objective 1. to study knowledge and understanding about local taxes of the people in Bang Na District, Bangkok 2. to compare the understanding of local taxes of the people in Bang Na District, Bangkok classified by personal factors.

The sample group was 400 people in Bang Na District, Bangkok, using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the analysis are percentage, average and standard deviation. Hypotheses were tested by t-test, One-Way ANOVA. If the differences were found, they were compared in pairs. Using LSD method.

The test results showed that people in Bang Na District, Bangkok which have personal factors, gender, age, marital status and different incomes, resulting in a better understanding of local taxes overall is no different and the people of Bang Na District, Bangkok with different personal, educational, and professional factors, knowledge and understanding about local taxes overall different.

Key words: Cognition; Local taxes; People in Bang Na District, Bangkok

บทนำ

ประเทศไทย มีกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นเขตปกครองพิเศษ มีเนื้อที่รวม 1,586.76 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตให้บริการประชาชน รวม 50 เขต แต่ละเขตแบ่งการบริหารงานออกเป็นฝ่ายทั้งหมด 10 ฝ่าย โดยฝ่ายที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ฝ่ายรายได้ ดำเนินการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ซึ่งในปัจจุบันประกอบด้วย ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย กรุงเทพมหานครนำเงินรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีมาใช้ในการบริหารราชการของกรุงเทพมหานคร และใช้ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเขตบางนา เป็นเขตที่ 47 มีพื้นที่ 18.789 ตารางกิโลเมตร จากการสำรวจพบว่า ประชาชนจำนวนมาก ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ทั้งนี้ยังคงมีโรงเรือน ที่ดิน และป้าย ที่เข้าพิกัดภาษีจำนวนมาก ไม่ดำเนินการยื่นแบบเพื่อเสียภาษีต่าง ๆ ดังกล่าว ให้ถูกต้องครบถ้วน ทำให้กรุงเทพมหานคร ขาดรายได้ในการนำไปพัฒนาท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสงสัยในปัญหาเกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน ในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีท้องถิ่น ผู้มีหน้าที่เสียภาษี วิธีการยื่นแบบเพื่อเสียภาษี วิธีการคำนวณภาษี อัตราภาษี การชำระภาษี การขอผ่อนชำระภาษี การอุทธรณ์ภาษี และบทกำหนดโทษ ที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย จึงขอดำเนินการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะกำหนดขอบเขตงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการศึกษา คือ ประชาชนในพื้นที่เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผู้อยู่ในพิกัดที่ต้องเสียภาษีท้องถิ่น ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ 5% โดยใช้กลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา 400 คน
2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ ไปพัฒนาปรับใช้เกี่ยวกับช่องทางการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน
2. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ นำไปพัฒนาการทำงานของบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
3. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ ไปสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน และผู้นำท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ทบทวนวรรณกรรม

ภาษีท้องถิ่น คือ ภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบัน คือ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งเงินรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ ภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ผู้มีหน้าที่เสีย คือ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่เป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ณ วันที่ 1 มกราคมของทุกปี โดยพนักงานสำรวจ จะดำเนินการสำรวจและทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งแจ้งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้กับผู้เสียภาษี เพื่อให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สิน หากไม่ถูกต้องให้ผู้เสียภาษีมาเขียนคำร้องเพื่อทำคำคัดค้าน และเมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์จากกรมธนารักษ์ ในการคำนวณฐานภาษี และนำไปคำนวณภาษี ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และแจ้งการประเมินภาษี ไปยังผู้เสียภาษี เพื่อนำเงินมาชำระภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ ภาษีท้องถิ่นชนิดหนึ่ง โดยผู้ที่จะต้องเสียภาษี คือ เจ้าของกรรมสิทธิ์ในโรงเรือนและที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนนั้น โดยการนำทรัพย์สินนั้น ไปให้เช่า หรือนำไปใช้ประกอบกิจการของตนเอง หรือนำไปให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์โดยไม่มีค่าเช่า โดยคำนวณภาษีจากรายปี ซึ่งหมายถึงจำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรที่จะให้เช่าได้ใน 1 ปี หากทรัพย์สินนั้นนำไปให้เช่า จะกำหนดค่ารายปีจากรายปีที่เจ้าของแจ้งและปรับลดวางให้ตามแจ้ง แต่หากทรัพย์สินนั้นนำไปใช้ประกอบกิจการค้าของตนเอง หรือนำไปให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ โดยไม่มีค่าเช่า การกำหนดค่ารายปีจะกำหนดโดยการเทียบค่าเช่า โดยพิจารณาจากทรัพย์สินที่มีลักษณะการใช้ประโยชน์คล้ายคลึงกัน และนำไปคูณอัตราภาษีร้อยละ 12.50 เป็นค่าภาษี

ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีท้องถิ่นชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการจัดเก็บจากผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินในแต่ละท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ หากเจ้าของที่ดินใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร หรือเพื่ออยู่อาศัย หรือปล่อยทิ้งไว้รกร้างว่างเปล่า

ภาษีป้าย คือ ภาษีท้องถิ่นประเภทหนึ่ง ที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย ซึ่งต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของปี และจัดเก็บจากขนาดของป้าย เป็นเซนติเมตร (กว้าง x ยาว) แล้วหารด้วยห้าร้อยตารางเซนติเมตร จากนั้นนำไปคูณอัตราภาษี ตามบัญชีอัตราภาษีป้าย โดยหลักๆ แบ่งป้ายออกเป็น 3 ประเภท คือ ป้ายอักษรไทยล้วน ป้ายอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศหรือภาพหรือเครื่องหมาย และป้ายอักษรต่างประเทศล้วนหรืออักษรไทยอยู่ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ซึ่งจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีป้าย คือ 200 บาท

นิวัฒน์ ทรายศ (2557, หน้า 45) กฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน กำหนดผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไว้ 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 เจ้าของโรงเรือนและที่ดิน กรณีที่ 2 หากโรงเรือนและที่ดินเป็นคนละเจ้าของกัน ให้เจ้าของโรงเรือนเป็นผู้เสียภาษีเท่านั้น

จิรัชญา สุขไหว (2558, หน้า 15) ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ คือ ปัจจัยด้านความรู้กฎ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบค่อนข้างมาก เป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ลดลง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เรียกว่า การวิจัยแบบไม่ทดลอง นั่นคือ การวิจัยที่มีการศึกษาสภาพต่าง ๆ ตามที่เป็นอยู่ โดยผู้วิจัยไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการวิจัยภาคสนาม โดยไม่มีการทดลอง เป็นการวิจัยแบบตัดขวาง คือ การดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวจากหลาย ๆ หน่วยศึกษา แล้วนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ โดยการเก็บข้อมูลจะใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชน ในพื้นที่เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้จากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยการเปิดตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) เพื่อกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษา ซึ่งเปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จะเปิดตารางที่ค่าความคลาด

เคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ 0.05 หรือคิดเป็นค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยผลจากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำเอาข้อมูลที่ได้หลังจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อการตอบปัญหาการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยการตั้งข้อคำถามในแบบสอบถามต้องเป็นคำถามที่ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะอีกด้วย ใช้แบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด โดยในส่วนของแบบสอบถามปลายปิดผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิดผู้วิจัยจะกำหนดเฉพาะคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในการตอบได้ โดยแบบสอบถามถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเชิงคุณภาพ โดยให้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเชิงปริมาณ โดยให้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยแยกตามด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน ด้านภาษีบำรุงท้องที่ และด้านภาษีป้าย

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเชิงให้ประชาชนเสนอแนะ มีลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อสอบถามถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร

ประกอบด้วย ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ด้านภาษี
โรงเรือนและที่ดิน ด้านภาษีบำรุงท้องที่ และด้านภาษีป้าย

2.สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
จำแนกตาม เพศ วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของ เพศ โดยใช้สถิติ t-test

2.2 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ วิเคราะห์ด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว
F-test (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามงานวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน
เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20 – 40 ปี มีระดับการศึกษา
ปริญญาตรี สถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และองค์กรของรัฐ มีรายได้ระหว่าง
15,001 – 50,000 บาทต่อเดือน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ผลการวิเคราะห์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร
โดยรวมระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขต
บางนา กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญระดับมาก ด้านภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ด้านภาษี
โรงเรือนและที่ดิน ด้านภาษีบำรุงท้องที่ และให้ความสำคัญระดับปานกลาง ในด้านภาษีป้าย

2.ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ
สถานภาพสมรส และรายได้ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่ต่างกัน

2.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมต่างกัน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานครนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ซึ่งได้จากแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อค้นหาตัวแปร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยเฉพาะกับประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปร ที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ 5 ด้าน คือ (1) ด้านภาษีท้องถิ่น (2) ด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (3) ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน (4) ด้านภาษีบำรุงท้องที่ และ (5) ด้านภาษีป้าย

จากการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรต่าง ๆ ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาสถิติของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น และสรุปผลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยอภิปรายข้อค้นพบการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขต บางนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านภาษีท้องถิ่น พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีท้องถิ่น โดยรวมระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีท้องถิ่น ว่าการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นดำเนินการจัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชินณพัฒน์ ทิพยามงคลเจริญ (2555) ที่กล่าวว่า ภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่รัฐบาลให้อำนาจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการจัดเก็บ เพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ วาสนา เมธาวรากุล (2555) ที่กล่าวว่า ภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่ให้อำนาจแก่ส่วนราชการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บ และประชาชนเข้าใจว่าเงินรายได้ที่ได้จากการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นนำไปใช้จ่ายเพื่อให้บริการสาธารณะในท้องถิ่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิสาธณ ชุมพล (2560) ที่กล่าวว่า การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ก็เพื่อเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดเก็บจากทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ และประชาชนเข้าใจว่าการดำเนินงานของท้องถิ่น ในการนำรายได้จากการจัดเก็บภาษี ไปพัฒนา

ท้องถิ่นของตนเอง เช่น การสร้างถนน พัฒนาระบบสาธารณูปโภค การจัดการศึกษา เป็นต้น ได้อย่างเหมาะสม และโดยทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พัชรินทร์ ทวีสุวรรณ (2554) ที่กล่าวว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดอัตราภาษีเองได้ตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น รายได้ที่จัดเก็บได้ถือเป็นรายได้ของแต่ละท้องถิ่น และนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และความรู้ความเข้าใจของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ทั้งหมดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ที่ว่า ภาษีท้องถิ่น คือ ภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบันคือภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ทั้งนี้พบว่าประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีท้องถิ่น ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุ 41 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนมากประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ มีรายได้ระหว่าง 15,001–50,000 บาท/เดือน

1.2 ด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยรวมระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ส่วนมากเข้าใจว่า ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นการจัดเก็บภาษีโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดเก็บ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พัชรินทร์ ทวีสุวรรณ (2554) ที่กล่าวว่า ภาษีท้องถิ่น หมายถึง อำนาจที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นได้รับมอบมาเพื่อให้ดำเนินการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นนั้น และประชาชนเข้าใจว่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ เจ้าของกรรมสิทธิ์ ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงห้องชุด ที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นนั้น และเข้าใจว่าวันที่ 1 มกราคมของทุกปี เริ่มเก็บในปี 2563 ผู้ใดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือห้องชุด ผู้นั้นเป็นผู้มีหน้าที่ต้องเป็นผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายภาษีท้องถิ่น เกี่ยวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่วางหลักไว้ว่า ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ ภาษีที่จัดเก็บ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่เป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือห้องชุด ณ วันที่ 1 มกราคมของทุกปี พนักงานสำรวจ ดำเนินการสำรวจและจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงห้องชุด พร้อมแจ้งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงห้องชุด ให้กับผู้เสียภาษี เพื่อให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สิน หากไม่ถูกต้องให้ผู้เสียภาษีมาทำคำคัดค้านแก้ไขให้ถูกต้อง และเมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์จากกรมธนารักษ์ ในการคำนวณฐานภาษี และนำไปคำนวณภาษี ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และแจ้งการประเมินภาษี ไปยังผู้เสียภาษี เพื่อนำเงินมาชำระภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีที่ดินและสิ่ง

ปลูกสร้าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนมากทำงานรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 50,000 บาทต่อเดือน

1.3 ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยรวมระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ส่วนมากเข้าใจว่า ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นการจัดเก็บจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโรงเรือนและที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนนั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิวัฒน์ ทราศย์ (2557) ที่กล่าวว่า กฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไว้ 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 เจ้าของโรงเรือนและที่ดิน กรณีที่ 2 หากโรงเรือนและที่ดินเป็นคนละเจ้าของกัน ให้เจ้าของโรงเรือนเป็นผู้เสียภาษีเท่านั้น และประชาชนเข้าใจว่าเจ้าของโรงเรือน ที่นำทรัพย์สินไปให้เช่า หรือนำไปใช้ประกอบกิจการของตนเองหรือนำไปให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์โดยไม่มีค่าเช่า ต้องเป็นผู้เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน และเข้าใจว่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดจากค่ารายปี คือ หากทรัพย์สินนั้นนำไปให้เช่า กำหนดค่ารายปีจากค่าเช่า หากทรัพย์สินไม่มีค่าเช่า กำหนดค่ารายปีโดยการเทียบค่าเช่า และนำไปคูณอัตราภาษีร้อยละ 12.50 ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่วางหลักไว้ว่า ภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ ภาษีท้องถิ่นชนิดหนึ่ง โดยผู้ที่จะต้องเสียภาษี คือ เจ้าของกรรมสิทธิ์ในโรงเรือนและที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนนั้น โดยการนำทรัพย์สินไปให้เช่า หรือนำไปใช้ประกอบกิจการของตนเอง หรือนำไปให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์โดยไม่มีค่าเช่า โดยคำนวณภาษีจากค่ารายปี ซึ่งหมายถึงจำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรที่จะให้เช่าได้ใน 1 ปี หากทรัพย์สินนั้นนำไปให้เช่า จะกำหนดค่ารายปีจากค่าเช่าที่เจ้าของแจ้งและปรับลดว่างให้ตามแจ้ง แต่หากทรัพย์สินนั้นนำไปใช้ประกอบกิจการค้าของตนเอง หรือนำไปให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ โดยไม่มีค่าเช่า การกำหนดค่ารายปีจะกำหนดโดยการเทียบค่าเช่า โดยพิจารณาจากทรัพย์สินที่มีลักษณะการใช้ประโยชน์ใกล้เคียงกัน และนำไปคูณอัตราภาษีร้อยละ 12.50 เท่ากับจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ทั้งนี้พบว่าประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นเพศชายกับเพศหญิง มีความรู้เท่ากัน มีอายุต่ำกว่า 20 – 40 ปี มีสถานภาพหย่าร้าง หม้าย หรือแยกกันอยู่ หรือโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ รวมถึงทำงานบริษัท หรือรับจ้างทั่วไป มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน ถึง 50,000 บาทต่อเดือน

1.4 ด้านภาษีบำรุงท้องที่ พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีบำรุงท้องที่ โดยรวมระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ส่วนมากเข้าใจว่า ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นภาษีท้องถิ่นชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชินณพัฒน์ ทิพยามงคลเจริญ (2555) ที่กล่าวว่า ภาษีท้องถิ่น เป็นภาษีที่รัฐบาลให้อำนาจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการจัดเก็บ เพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นนั้น ๆ และประชาชนเข้าใจว่าภาษี

บำรุงท้องที่ ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินในแต่ละท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ต้องเป็นผู้เสียภาษี และเข้าใจว่าที่ดินที่ปล่อยทิ้งไว้รกร้างว่างเปล่า จะถูกจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ เพิ่มขึ้นอีก 1 เท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายภาษีท้องถิ่น เกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องที่ ที่วางหลักไว้ว่า ภาษีบำรุงท้องที่ คือ ภาษีท้องถิ่นชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะดำเนินการจัดเก็บจากผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินในแต่ละท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ หากเจ้าของที่ดินใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร หรือเพื่ออยู่อาศัย หรือปล่อยทิ้งไว้รกร้างว่างเปล่า ทั้งนี้พบว่าประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีบำรุงท้องที่ ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี หรือสูงกว่า 41 ปีขึ้นไป สถานะภาพสมรส หรือโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนมากประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย อาชีพอิสระ

1.5 ภาษีป้าย พบว่า ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีป้าย โดยรวมระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนเข้าใจว่าภาษีป้าย จัดเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุชิน จิตรดำรงค์ (2557) ที่กล่าวว่า พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจโดยตรงในการกำหนดประเภทภาษีป้าย เสียภาษีอัตราเท่าใด ป้ายประเภทไหนได้รับการยกเว้น การจัดเก็บภาษีป้ายเป็นการควบคุมปริมาณป้ายที่มีมากขึ้น การกำหนดอัตราภาษีป้าย เพื่อลดข้อพิพาทในการชำระภาษีป้าย และการใช้อำนาจการประเมินภาษีป้าย และประชาชนเข้าใจว่าเจ้าของป้าย มีหน้าที่ต้องยื่นเสียภาษีป้าย โดยเสียเป็นรายปี หรือตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้าย และเข้าใจว่าต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของปี หรือตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้าย รวมถึงความเข้าใจว่าหากจำนวนเงินค่าภาษีป้ายที่คำนวณได้ เป็นจำนวนเงินต่ำกว่า 200 บาท จะต้องชำระเป็นเงินขั้นต่ำ 200 บาท ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายภาษีท้องถิ่น เกี่ยวกับภาษีป้าย ที่วางหลักไว้ว่า ภาษีป้าย คือ ภาษีท้องถิ่นประเภทหนึ่ง ที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดเก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า ทั้งนี้เจ้าของป้าย มีหน้าที่เสียภาษีป้าย โดยเสียเป็นรายปี หรือตั้งแต่วันเริ่มต้นติดตั้งป้าย และต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายในเดือนมีนาคมของปี หรือตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้าย และจัดเก็บจากขนาดของป้าย วัดเป็นเซนติเมตร (กว้าง x ยาว) แล้วนำไปหารด้วยหาร้อยตารางเซนติเมตร ต่อจากนั้นนำไปคูณอัตราภาษีป้าย ตามบัญชีอัตราภาษีป้าย โดยหลัก ๆ แบ่งป้ายเป็น 3 ประเภท คือ ป้ายอักษรไทยล้วน ป้ายอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศหรือภาพหรือเครื่องหมาย และป้ายอักษรต่างประเทศล้วนหรืออักษรไทยอยู่ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ซึ่งจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีป้าย คือ 200 บาท ทั้งนี้พบว่าประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ด้านภาษีป้าย ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุระหว่างต่ำกว่า 20 ปี – 40 ปี มี

สถานภาพ สมรส หรือโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรของรัฐ และทำงานบริษัทหรือรับจ้างทั่วไป มีรายได้ระหว่าง 15,001–100,000 บาท/เดือน

2. ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า เพศที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นนั้นต่างกัน เพราะปัจจุบันหญิงหรือชาย สามารถหาความรู้รอบตัวได้จากสื่อต่าง ๆ มากมาย และความสนใจสิ่งรอบด้านของทั้งสองเพศ ก็จะทำให้เขามีความรู้กว้างขึ้น และสามารถรู้เท่าทันปัญหารอบตัว รอบโลก ได้เร็วขึ้น พวกเขาจึงมีความสนใจในสิ่งรอบตัวได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึงได้ทุกเพศ จึงทำให้มีความรอบรู้ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านที่ใกล้ตัว จะทำให้รู้ได้มากกว่าด้านไกลตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้ ระเบียบ ของภาษี ส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

2.2 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในโลกปัจจุบันไม่มีการปิดกั้นพรมแดนแห่งการศึกษาหาความรู้ ไม่ว่าจะอายุเท่าไร ก็สามารถค้นคว้าหาความรู้ได้เท่าเทียมกัน บนสื่อออนไลน์ บนโลกไร้พรมแดน จึงพบว่าจากการสำรวจทำให้ทราบว่า อายุไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจนั้นต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

2.3 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น มากกว่าผู้ที่อยู่ในระดับการศึกษาอื่น เพราะคนที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะให้ความสนใจสงสัย ในสิ่งที่อยู่รอบตัวมากกว่า จึงทำให้คนกลุ่มนี้ค้นคว้า ศึกษา ในสิ่งที่ตนสนใจเป็นพิเศษ อย่างละเอียดรอบคอบ จึงทำให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นมากกว่าคนในระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบ

ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้กฎ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

2.4 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าในสภาพปัจจุบัน ซึ่งมีประชากรจำนวนมาก มีทั้งคนโสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล แต่ทุกคนต่างมุ่งมั่น มีความหวังในการสร้างเนื้อสร้างตัว ซื้อบ้าน ซื้อที่ดิน เพื่อความมั่นคงของตนเองและครอบครัว จะซื้อเพื่ออยู่อาศัย ซื้อเพื่อขายต่อ ซื้อเพื่อประกอบการค้า ซื้อเพื่อให้เช่า ตามแต่วัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล โดยไม่ได้แบ่งแยกสถานภาพสมรส จึงทำให้กลุ่มคนเหล่านี้เข้าถึงทรัพย์สิน และเมื่อได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินแล้ว ก็ต้องมีภาระต้องเสียภาษีท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องศึกษาเกี่ยวกับข้อกฎหมายภาษีท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีระชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบต่อในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้กฎ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

2.5 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้ความสนใจในแต่ละด้านต่างกัน โดยเฉพาะด้านตัวบทกฎหมาย ผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพ ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ จะให้ความสนใจและให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ โดยเคร่งครัดและชัดเจน จึงทำให้มีการศึกษาด้านกฎหมายอย่างละเอียดรอบคอบ ทำให้ผู้มีอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น มากกว่าคนในอาชีพอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีระชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบต่อในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้กฎ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

2.6 ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้มีรายได้ต่างกันแต่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นนั้นไม่ต่างกัน เป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีรายได้ต่างกัน แต่ความสนใจที่จะหาความรู้ในสิ่งใกล้ตัว ใกล้ชุมชน ใกล้ท้องถิ่นของตน นั้น ไม่ต่างกัน ทุกคนมีสิทธิ์เข้าถึงความรู้ด้านต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วทันใจ กับโลกยุคใหม่ที่ให้ผู้คนเข้าไปค้นคว้าหาความรู้ที่ต้องการรู้ได้ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีระชญา สุขไหว (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านที่ส่งผลกระทบต่อในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น คือ ปัจจัยด้านความรู้กฎ ระเบียบ ของภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่อนข้างมากเป็นเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นลดลง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ ไปพัฒนาปรับใช้เกี่ยวกับการช่องทางการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นของประชาชน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ นำไปพัฒนาการทำงานของบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาศักยภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ ไปสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน และผู้นำท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาวิจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่า

1. ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพสมรส และด้านรายได้ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่ต่างกัน

2. ประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ ต่างกัน ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ของประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมต่างกัน

ดังนั้น หน่วยงานท้องถิ่น ควรให้ความสนใจกับกลุ่มที่มีการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกัน เพื่อวางแผนทางในการจัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ให้กับประชาชน เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ให้มากขึ้น เช่น จัดให้มีการอบรม จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์แจกจ่าย สร้างสื่อออนไลน์ ลงพื้นที่ชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อลดข้อขัดแย้ง การร้องเรียน การโต้เถียง แล้วนำไปสู่ความเข้าใจ เต็มใจ ยินยอม มั่นใจ เชื่อใจ ยินดี ทำตามหน้าที่ ยื่นชำระภาษีท้องถิ่น นำมาซึ่งเงินรายได้ของท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่นจะได้นำเงินรายได้มาใช้ในการบริหารท้องถิ่น พัฒนาท้องถิ่น ให้บริการสาธารณะกับคนในท้องถิ่น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ขอบประชาชน เขตบางนา กรุงเทพมหานคร เช่น ด้านพฤติกรรม ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสื่อสาร ด้านการบริการ ด้านการมีส่วนร่วม เป็นต้น

2. ควรทำการขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น โดยการเพิ่มขอบเขตงานวิจัย ไปยังประชากรในกลุ่มอื่นๆ อาทิ ประชาชนชาวจังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำผลงานวิจัยไปศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรัชญา สุขไหว. (2558). ปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่เทศบาลในเขตจังหวัดลำพูน .การค้นคว้าอิสระปริญญาบัณชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชินณพัฒน์ ทิพยามงคลเจริญ. (2555). ข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีท้องถิ่นต่อการพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (ประเภทอาคาร). วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิวัฒน์ ทราศาคำ. (2555). ปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินสถานีนับรวมและแยกสินค้ากล่องของการรถไฟแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรินทร์ ทวีสุวรรณ. (2554). ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจประเมินภาษีท้องถิ่นของเจ้าพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา. สืบค้น 12 มีนาคม 2563, จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/030/T_0021.PDF
- พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้น 12 มีนาคม 2563, จาก <http://web.krisdika.go.th/ipads/data/act007landHouseTx2475.pdf>
- พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508. กรุงเทพมหานคร. สืบค้น 12 มีนาคม 2563, จาก <http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000055/Service/Download/5.pdf>
- พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. สืบค้น 12 มีนาคม 2563, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C004/%C004-20-9999-update.pdf>
- วาสนา เมธาวรากุล. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชิน จิตรดำรงค์. (2557). ปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิทธิสาณ ชุมพล. (2560). มาตรการทางภาษีท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนธุรกิจผลิตไฟฟ้าด้วยกังหันลม เพื่อความยั่งยืนทางพลังงานของประเทศไทย. เอกัตศึกษาปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.